

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123242347
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:6123242347.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

10
16Csp/36/2023

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D., o zaplatenie sumy 75,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

10
16Csp/36/2023

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou dňa 17.02.2023 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazá žalovaného zaplatiť sumu vo výške 75,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 75,- eur od 21.03.2020 do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, poskytol a sprístupnil právny predchodca žalobcu žalovanému verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Na základe kúpnej zmluvy právny predchodca žalobcu dodal žalovanému telekomunikačné zariadenie, za čo sa žalovaný zaviazal zaplatiť kúpnu cenu formou splátok vo výške a termínoch dojednaných v splátkovom kalendári. Uviedol tiež, že poplatky účtované titulom upomienky oneskorenej platby, náhrady nákladov, poplatky za prerušenie/obmedzenie poskytovania služieb, nie sú predmetom žaloby. Žalobca ďalej dôvodil, že z dôvodu omeškania s platením dojednaných splátok kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia, vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na predčasné zaplatenie všetkých zostávajúcich splátok kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia faktúrou č.: 1320351330 v ume 75,- eur v súlade s čl. 9, bod 6 písm. a) kúpnej zmluvy. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, ako aj dodal žalovanému telekomunikačné zariadenie podľa jeho výberu, žalovaný mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o poskytovaní verejných

služieb a kúpnej zmluvy, dohodnutú cenu za poskytnuté služby a kúpnu cenu telekomunikačného zariadenia neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania s jej zaplatením. Poukázal ďalej na to, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou O2 Slovakia, s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom dňa 19.11.2020, bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté verejné služby v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol tiež, že žalobca si uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku titulom nezaplatenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby a nezaplatenej kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenie vo výške 75,- eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 24.02.2023 platobný rozkaz sp. zn.: 30Up/278/2023, proti ktorému podal žalovaný včas vecne odôvodnený odpor, v ktorom uviedol, že žalobu považuje v celom rozsahu za neopodstatnenú a nezaloženú na pravdivých skutočnostiach. Argumentoval, že od spoločnosti O2 žiadal len telefón v cene 194,- eur, nič viac. Z čiastky faktúr, ktoré mu boli účtované zaplatil len 6,- eur mesačne, zvyšné poplatky neplatil, pretože neboli oprávnené. Spoločnosť mu pri predaji telefónu ponúkla aj SIM kartu, ktorú nepotreboval, nakoľko mal pôvodnú zo starého telefónu. Čestne prehlasuje, že si žiadnu SIM kartu od O2 neprevzal, ale napriek tomu mu za ňu účtovali aktiváciu, aj obmedzenie, aj odpojenie a nevie, či ju nevyužívala tretia osoba z O2. Dôvodil tiež, že pred dobou splatnosti podľa splátkového kalendára, uhradil celú sumu za zakúpený mobil viac ako rok pred termínom splatnosti.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odporu uviedol, že odpor žalovaného považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave, namietal, že žalovaný v podanom odpore neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť platobný rozkaz zrušený. Mal za to, že tvrdenia žalovaného sú účelové s cieľom vyhnúť sa splneniu svojho záväzku. Svoj nárok považoval za dôvodný a preukázaný. Zároveň navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 20.04.2023.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 30.05.2023 uviedol, že do faktúr boli započítané sumy, ktoré nebol ochotný platiť, z dôvodu jeho presvedčenia, že sú neoprávnené účtované, bol ochotný platiť iba pravidelne vystavované faktúry splátky za zakúpené zariadenie podľa Kúpnej zmluvy č. 2390712071 s mesačnými splátkami 6,- eur po dobu 24 mesiacov. Argumentoval, že keď v predajni O2 Levice kupoval mobilný telefón, predavačka mu vystavila kúpno – predajnú zmluvu s viacerými listami a poučeniami, zbežne si ich prečítal, aby vedel čo podpisuje a podpísal. Keď sa pozornejšie pozrel na zmluvy a predavačka mu oznámila, že k tomu mu ponúka SIM kartu, tak rázne odmietol, že SIM kartu nepotrebuje, nakoľko nechce platiť paušálne poplatky a SIM kartu má, ktorú chce používať naďalej na dobíjanie podľa potreby. Pracovníčka mu predala mobil a uistil sa, že bude platiť len mesačné poplatky za zariadenie v splátkach 6,- eur, ale nie stále poplatky, tzv. paušál odmieta spolu so SIM kartou a ona mu prisľúbila, že to tak vybaví. Pretože každý mesiac chodili faktúry s položkami, ktoré pokladal za viazané na ním nevlastnenú SIM kartu, tak napísal na reklamačné oddelenie, kde celú situáciu podrobne vysvetlil. Dostal odpoveď, že príloha s 3 stranami im neprišla a to ani po viacnásobnom opakovaní. Má overené, že keď tento istý email s tými istými prílohami zaslal na iné adresy, tak prílohy boli doručené bezvadne, takže nadobudol podozrenie, že O2 nie je seriózna. V tomto liste v závere v tabuľke označil, koľko zaplatil za zariadenie a koľko doplatil, aby mal predčasne celkom vyplatené zariadenie. Výslednú dlžnú sumu obratom zaslal na účet O2 a tým pokladá zariadenie vyplatené predčasne, 16 mesiacov pred ukončením splátkového kalendára.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 16.06.2023 uviedol, že vyjadrenie žalovaného považuje za neodôvodnené a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave, pričom tvrdenia žalovaného sa javia ako účelové, s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Argumentoval, že žalovaný vo svojom písomnom podaní neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti a svoje tvrdenia nijako nepreukázal. Dôvodil tiež, že žalobca si voči žalovanému neuplatňuje žiadne poplatky, t. j. napr. poplatky za upomienky a poplatky za obmedzenie a odpojenie poskytovaných služieb.

6. Žalobca na výzvu súdu, aby v zmysle § 150 ods. 2 CSP v lehote 10 dní preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v predmetnom spore a to preukázaním platného postúpenia pohľadávky podľa § 43 ods.

13 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, a síce, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky vyzvaný v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z., a že sa táto výzva dostala do jeho dispozičnej sféry, a tiež nech s poukazom na § 150 ods. 2 CSP uvedie ďalšie skutkové tvrdenia, a síce nech ozrejmi výšku uplatňovanej sumy, nakoľko sa žalobou domáha zaplata sumy vo výške 75,- eur, avšak faktúra, na podklade ktorej si nárok uplatňuje, je pokiaľ ide o platby za zariadenie, vystavená vo výške 108,- eur, nijakým spôsobom nereagoval. Súd žalobcu v predmetnej výzve zároveň poučil, že strany sporu sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Tiež ho upozornil, že s poukazom na § 153 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd na prostriedky procesného útoku predložené po tejto lehote neprihliadne. Právnomu zástupcovi žalobcu bola predmetná výzva doručená dňa 11.08.2023.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených žalobcom a ďalšími listinami tvoriacimi obsah spisu a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP nakoľko mal za to, že v predmetnom spore ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1.000,- eur. Súd tak rozsudok verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 3 CSP dňa 20.09.2023.

8. Súd sa oboznámil najmä s návrhom na vydanie platobného rozkazu, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.07.2019 spolu s Prílohou č. 1 k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, výzvou na zaplata pohľadávky zo dňa 20.01.2023, ePotvrdenkou, Kúpnu zmluvou č. 2390712071 zo dňa 15.07.2019 spolu s Prílohou č. 1 kúpnej zmluvy, upomienkou za neuhradené faktúry zo dňa 30.11.2019, pokusom o zmier zo dňa 03.01.2020, faktúrou č. 1320351330, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o., Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5004 zo dňa 19.11.2020 spolu s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2020, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 30Up/278/2023 zo dňa 24.02.2023, odporom proti platobnému rozkazu spolu s jeho prílohami, vyjadrením žalobcu k odporu, vyjadrením žalovaného zo dňa 30.05.2023 spolu s prílohami, vyjadrením žalobcu spolu s prílohami a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. a žalovaný uzavreli dňa 15.07.2019 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb v znení Prílohy č. 1 k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bol žalovanému aktivovaný program služieb „Platinový O2 Fúr na faktúru“, s číslom SIM karty: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a telefónnym číslom: +XXXXXXXXXXXX. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že zmluva nadobúda platnosť a účinnosť aktiváciou SIM karty okrem čl. 5, 6, 7 Spoločných ustanovení zmluvy, ktoré nadobúdajú platnosť a účinnosť dňom podpisu zmluvy oboma zmluvnými stranami, pričom poskytovateľ sa zaviazal vykonať aktiváciu SIM karty do 30 dní od podpisu zmluvy. Miestom poskytovania služieb je územie Slovenskej republiky podľa špecifikácie obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o. vydané v súlade s § 44 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a podmienky vydávania a používania elektronických peňazí. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že cena za poskytované služby je stanovená platným cenníkom a účastník sa ju zaväzuje uhradiť vo výške a v lehote splatnosti uvedenej vo faktúre, vystavenej po konci zúčtovacieho obdobia okrem predplatených služieb, ktoré sú spoplatňované v zmysle čl. 7 Všeobecných podmienok. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Žalovaný podpisom potvrdil, že sa zoznámil so Všeobecnými podmienkami a platným Cenníkom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, pričom platný Cenník je k dispozícii na webovej stránke poskytovateľa a v značkových predajniach a predajných miestach. Dňa 15.07.2019 uzavreli zmluvné strany aj Kúpnu zmluvu č.: 2390712071 v znení Prílohy č. 1 Kúpnej zmluvy, na základe ktorej sa spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. zaviazala dodať žalovanému telekomunikačné zariadenie „Xiaomi Mi A2 Lite Zlatý“ a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za tovar dohodnutú kúpnu cenu. Kúpna cena za tovar predstavovala v zmysle zmluvy sumu 194,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť tak, že časť kúpnej ceny vo výške 50,- eur uhradí žalovaný v hotovosti pri prevzatí tovaru a zvyšnú časť vo forme 24 platieb vo výške po 6,- eur podľa splátkového kalendára obsiahnutého v zmluve.

10. Spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. listom zo dňa 30.11.2019 „Upomienka za neuhradené faktúry“ upozornila žalovaného, že neeviduje úhradu faktúry č.: 1420267901 vo výške 20,- eur s tým, že ho zároveň žiadala o okamžitú úhradu dlžnej sumy. Pokusom o zmier zo dňa 03.01.2020 upozornil právny predchodca žalobcu žalovaného na skutočnosť, že napriek doterajším výzvam stále eviduje neuhradenú pohľadávku vo výške 77,- eur za faktúry č.: 1420267901 vo výške 20,- eur, č.: 1530350226 vo výške 12,- eur a č.: 1470338411 vo výške 45,- eur s tým, že ho zároveň žiadala o okamžitú úhradu dlžnej sumy.

11. Spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. následne vystavila žalovanému dňa 05.03.2020 faktúru č.: 1320351330 vo výške 181,- eur s dátumom splatnosti dňa 20.03.2020 (z toho sumu 108,- eur za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 10,- eur, 12,- eur, 45,- eur a 6,- eur ako nedoplatky za predchádzajúce faktúry). Suma vo výške 108,- eur pozostáva v zmysle faktúry zo sumy 6,- eur predstavujúcej mesačnú platbu za zariadenie a zo sumy 102,- eur pozostávajúcej z vyúčtovania platieb za zariadenie.

12. Dňa 19.11.2020 došlo k prejavu vôle smerujúcemu k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb vo výške 75,- eur zo spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863 na spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, ktorú skutočnosť oznámil postupca žalovanému listom zo dňa 04.12.2020. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 20.01.2023 „Výzva na zaplatenie pohľadávky“, vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 150,96 eura a to v lehote do 30.01.2023, ktorá zásielka bola podaná na poštovú prepravu dňa 24.01.2023.

13. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“), podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15. Poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním.5)

14. Podľa § 15 ods. 1 ZoEK, osoba, ktorá chce podnikáť v oblasti poskytovania sietí alebo služieb, je povinná oznámiť tento zámer úradu pred termínom začatia ich poskytovania. Osoba je povinná oznámiť úradu aj zmeny v poskytovaní siete alebo služby alebo ukončenie ich poskytovania, a to do 15 dní od zmeny poskytovania siete alebo služby alebo ich ukončenia.

15. Podľa § 5 ods. 4 ZoEK, účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

16. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZoEK, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

17. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) ZoEK, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

18. Podľa prvej a druhej vety § 44 ods. 1 ZoEK, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy.

19. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 43 ods. 13 ZoEK, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25. Na právny vzťah založený Zmluvou o poskytovaní verejných služieb je potrebné aplikovať Zákon č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj Zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, nakoľko žalobcovi nesvedčí v predmetnom spore aktívna vecná legitímácia.

26. „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

27. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného mal súd preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvných vzťahov, plnenie z ktorých je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.07.2019 a Kúpnej zmluvy 2390712071 zo dňa 15.07.2019. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2020.

28. V prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, je však potrebné okrem ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, a žalobcu v tomto konaní tak zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení a teda že právny predchodca žalobcu (O2 Slovakia, s. r. o.) ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovaného ako dlžníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči dlžníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka.

29. Žalobca na výzvu súdu, aby preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom spore a to preukázaním platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z., a síce, že sa výzva v zmysle § 43 ods. 13 predmetného zákona dostala do dispozičnej sféry žalovaného, nijakým spôsobom nereagoval.

30. V zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podniku na postúpenie pohľadávky môže účastník zvrátiť a to tak, že ešte pred postúpením pohľadávky uhradí podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Žalobca však v konaní napriek výzve súdu nijakým spôsobom nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu žalovanému zaslal kvalifikovanú výzvu podľa § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách a to na úhradu toho dlhu,

ktorý žalobca nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a že sa takáto výzva preukázateľne dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

31. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky a podnik, preukázateľne vyzval žalovaného ako účastníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškani s jeho splácaním nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní ako ani skutočnosť, že žalovaný dal právnomu predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, v prípade ktorom by sa tak preukázateľne zaslanie vyššie spomenutej výzvy a nepretržite dlhšie ako 90 dní trvajúce omeškanie žalovanej so splnením peňažného záväzku nevyžadovalo, má tak súd za to, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe.

32. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tento právny úkon je tak v časti žalobou uplatňovanej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

33. V súvislosti s často sa objavujúcou argumentáciou ohľadom § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“ ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019, podľa ktorého „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

34. Pre úplnosť súd udáva, že aj keby však žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní preukázal, bolo by žalobu žalobcu nutné zamietnuť a to pre neunesenie bremena tvrdenia. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti je základnou procesnou povinnosťou strany sporu a zahŕňa povinnosť uviesť všetko, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, pričom túto povinnosť si strana sporu splní, ak uvedie také skutkové tvrdenia, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a je potom možné k takémuto skutkovému tvrdeniu vykonať aj dokazovanie. Posúdenie skutkových okolností podľa určitej právnej normy je povinnosťou súdu (iura novit curia), ktorý posudzuje, či platné právo umožňuje, aby na základe žalobcom tvrdeného skutkového stavu, mohlo byť nároku, ktorý žalobca uplatňuje, vyhovené. Strana sporu je tak povinná uviesť substancované skutkové tvrdenia úplne a pravdivo tak, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca má tak v sporovom konaní v prvom rade povinnosť tvrdenia a následne je povinný uniesť dôkazné bremeno, pričom už nesplnenie povinnosti tvrdenia, má za následok v podobe prehry sporu. § 132 ods. 2 CSP zároveň žalobcovi zakazuje opísanie rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca svoj uplatňovaný nárok preukazoval predloženou faktúrou, ktorú vystavil právny predchodca žalobcu žalovanému. Žalobca v konaní ani napriek výzve súdu neozrejmil výšku ním uplatňovanej pohľadávky, keď sa žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 75,- eur, avšak faktúra, na podklade ktorej si nárok uplatňuje, je pokiaľ ide o platby za zariadenie, vystavená vo výške 108,- eur. V dôsledku absencie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení tak ani nebolo možné posúdiť zmluvnú a zákonnú dôvodnosť uplatňovaného nároku ako ani posúdiť, či bol tento účtovaný v správnej výške. V predmetnom konaní tak ide o absenciu takých skutkových tvrdení, ktorých neuvedenie by malo za následok zamietnutie žaloby a to z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia aj pre prípad, že by žalobca v konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal.

35. Súd ďalej poukazuje na to, že postupom podľa § 297 písm. b) CSP žalobcovi neodňal právo na spravodlivý súdny proces, práve naopak, konal tak v prejednávanej veci v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keď žalobcu výzvou podľa § 150 ods. 2 CSP vyzval na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom konaní a to v lehote 10 dní, pričom ho tiež upozornil na sudcovskú koncentráciu konania s tým, že s poukazom na § 153 ods. 1 a 2 CSP na prostriedky procesného útoku predložené po tejto lehote neprihliadne. Predmetnú výzvu si právny zástupca žalobcu prevzal dňa

11.08.2023, na ktorú však nijakým spôsobom nereagoval. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany dodávateľa pritom podliehajú sudcovskej koncentrácii konania i napriek tomu, že ide o spor s ochranou slabšej strany. Za tejto procesnej situácie by tak nič nezmenilo ani nariadenie pojednávania v predmetnej veci, keďže súd by na skutkové tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom po tejto lehote v zmysle spomenutej sudcovskej koncentracie konania neprihliadol.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).